

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **V. T. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem 702 00 Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2021 č. j. OAM-72/LE-VL17-HA13-2021, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Žalobce konstatoval, že v průběhu správního řízení uvedl, že důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je obava z návratu do vlasti, kde je obtížen dluhy u soukromé osoby. Žalovaný se předmětným důvodem zabýval tak, že jej označil za irelevantní, především z toho důvodu, že původcem újmy týkající se eventuálního ohrožení jeho závazky není veřejná moc, a rovněž proto, že nevyužil proti hrozícímu nebezpečí ochrany vietnamského státu. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že Vietnam je schopen poskytnout mu dostatečnou ochranu před vážnou újmou hrozící ze strany třetích osob. V této souvislosti odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu, z nichž citoval. Dále uvedl, že v současné době ve Vietnamu v žádném případě nefunguje systém, který by zaručil zabránění způsobení vážné újmy, a to právě zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících způsobení vážné újmy. Nelze pominout všeobecně známé informace o vietnamských bezpečnostních složkách i úřadech trpících korupcí, zcela svazujících ruce vietnamské policii a znemožňující účinné a nestranné potírání kriminality a ochranu jejích obětí. Vietnam je pak všeobecně považován za jeden z nejzkorumpovanějších států v Asii. Zvláště výrazná je pak korupce a s ní spojená nefunkčnost veřejného sektoru patrná ve fungování vietnamské policie, která svou činnost plní jen zcela výběrově a v žádném případě ji není možné považovat za bezpečnostní sbor poskytující potřebný nestranný a alespoň zčásti efektivní přístup k potírání a předcházení kriminality. Žalobce uvedl, že za situace, kdy v jeho domovském státě fakticky nefungují bezpečnostní složky, které jsou „do morku kostí“ zkaženy korupčním jednáním a z něj vyplývajícím nefunkčním a svévolným zneužíváním postavení a neplněním úkolů, je zcela nepřipadné po něm požadovat, aby využil žalovaným zmiňované prostředky ochrany proti hrozbě vážné újmy ze strany soukromých osob. Důvodně se obává, že by jeho jakákoliv snaha o obrácení se na příslušné bezpečnostní složky vedla pouze ke gradaci útoků a násilí ze strany soukromých osob, které mu hrozí vážnou újmou. S ohledem na akutní a vážné ohrožení jeho života nebylo možné po něm požadovat, aby se obrátil na vietnamskou policii, neboť ta by mu jen těžko byla ochotna a schopna poskytnout adekvátní pomoc a zastání.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobce neuváděl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, tj. z důvodů rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Poukázal na to, že žalobce sdělil správnímu orgánu, že chce v ČR legálně pracovat z důvodu splacení dluhu ve Vietnamu, přičemž v této souvislosti zmínil obavu z věřitele. Problém měl s věřitelem před svým odletem do Rumunska, ale dluh splatil, takže nyní už žádné problémy nemá. Druhým důvodem, o němž hovořil, je dluh v bance, který založila jeho manželka a který rovněž splácí. Zde mu ale žádné obavy ze strany soukromého věřitele nehrozí, neboť dluh je založen u bankovního subjektu a navíc jej založila manželka, žijící ve vlasti. Žalovaný konstatoval, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu až v době, kdy

mu reálně hrozilo vycestování z území ČR. Místo toho, aby o mezinárodní ochranu požádal ihned po svém příjezdu do ČR, učinil tak až po několika měsíčním pobytu v ČR, navíc až po zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění. Kromě toho uvedl, že chce v ČR legálně pobývat i pracovat z důvodu splacení dluhu ve Vietnamu. O mezinárodní ochranu tak žalobce požádal až ve snaze vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo jej alespoň pozdržet a zároveň ve snaze na území ČR i nadále setrvat, a tím si zde legalizovat svůj další pobyt.

4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť na výzvu soudu k postupu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. se žalobce ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas.
6. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 8. 6. 2021 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V žádosti a v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že z vlasti vycestoval asi před 1,5 rokem v roce 2019, konkrétní datum si nepamatuje. Cestoval neznámo kam a odtud přijel automobilem až do České republiky. Cestoval asi 1 měsíc. Cestovním dokladem nikdy nedisponoval. Nepobýval v žádném státu Evropské unie, ani neměl v jiných státech udělena žádná víza nebo povolení k pobytu. V dřívější době nežádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR ani v jiných státech. Je zdravý. O mezinárodní ochranu v ČR žádá z důvodu, neboť zde chce zůstat, pobývat legálně. V České republice má známé a zprostředkovatel mu sdělil, že v ČR jsou vysoké výdělky. Ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány ani bezpečnostními složkami. Ve Vietnamu má pouze dluhy u fyzické osoby. Ve vlasti nebyl nikdy trestně stíhán, ani neměl žádné potíže kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Cestovním dokladem nikdy nedisponoval. Do ČR přicestoval nelegálně a nelegálně vycestoval i z Vietnamu. Cestoval s převaděčem – zprostředkovatelem, který to takto zařídil a který mu slíbil, že až bude v ČR, zařídí mu legální doklady. O mezinárodní ochranu v ČR žádá, protože chce zde pracovat. Vietnam opustil, neboť tam měl těžký život. Má tam vysoký dluh. Odjel do Evropy, aby si tady vydělal. Ve Vietnamu podnikal, ale nešlo mu to. Doufá, že v ČR získá legální pobyt a bude mít práci, něco si našetří a splatí dluh. K dotazu, co by se stalo, kdyby dluh nesplatil, odpověděl, že je pevně rozhodnut dluh uhradit, ale dokud nebude mít peníze, do Vietnamu se nechce vrátit. S věřitelem není v kontaktu. Je to fyzická osoba, která půjčuje lidem peníze. Není to nikdo z jeho rodiny. Na podporu svých tvrzení žalobce nedoložil žádné písemnosti. Protokol o pohovoru nechtěl zpětně přetlumočit za účelem kontroly. Bez připomínek jej podepsal, nic dalšího uvést nechtěl.
7. Součástí správního spisu jsou rovněž informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Při posouzení žádosti žalobce žalovaný konkrétně vycházel ze zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (publikováno 2021), Přehled údajů o zemi Vietnam za rok 2020, ze dne 9. 4. 2021 a

Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 22. 4. 2021.

8. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany plyne, že žalobci byla dána možnost v průběhu správního řízení se s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést nějaké další skutečnosti nebo nové informace. Žalobce se k seznámení s podklady dostavil, s předloženými podklady se ovšem nechtěl seznámit ani se k nim vyjádřit. Rovněž nenavrhoval žádné další podklady pro rozhodnutí, ani neuvedl jakékoliv nové skutečnosti nebo informace.
9. Tvrdil-li žalobce, že se důvodně obává vycestování do své vlasti, neboť má dluh u tamějšího věřitele, pak se nejedná o azylově relevantní důvod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, a ani o azylově relevantní důvod dle § 12 písm. b) zákona o azylu, podle něhož se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Podle setrvalé a rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu nejsou ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Tuto irelevantnost vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutích č. j. 4 Azs 23/2003-65, č. j. 3 Azs 20/2003-43, č. j. 5 Azs 3/2003-54. Potíže se soukromými osobami ve státě původu spočívající např. ve vyhrožování či vydírání, nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení azylu podle ust. § 12 zákona o azylu, ani je nelze považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před vážnou újmou lze mít za přiměřené, a tudíž ochranu za poskytnutou, mimo jiné tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný právní systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57). Ze správního spisu vyplynulo, že policie i bezpečnostní složky ve Vietnamu fungují a jsou úspěšné v udržování veřejného pořádku. Skutečnost, že existují problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie u případných problémů vzniklých mezi soukromými osobami, není azylově relevantní důvod. Skutečnost, že žalobce možnosti ochrany ze strany státních orgánů dosud nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Situace žalobce tak, jak ji sám správnímu orgánu rozhodujícímu o udělení azylu vyličil, neukazuje na odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti či příslušnosti k určité sociální skupině, a ani neodůvodňuje udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, neboť nedosahuje hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována. Pouhá nedůvěra občana ve státní instituce zdůvodňovaná tvrzením, že nejsou schopny jej ochránit proti kriminálním živlům, nelze podřadit důvodům pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 7/2004-37). Soud se zcela ztotožňuje s právními názory žalovaného, a proto odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí.

10. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
11. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29. 11. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně